

ПРЕС КЛИПИНГ

10. децембар 2018.

НАСЛОВИ

"Стуб срама" смањује број радника на црно (стр.3)

За краће радно време четвртина плате мање(стр.3)

НОВЕ МЕРЕ ПРИШТИНЕ:Харадинај Србима сад укида и плате?! (стр.5)

Уместо немарних послодаваца држава повезала 89.746 година стажа(стр.6)

Синдикат Независност: ГСП-у недостаје између 200 и 300 возача(стр.7)

Најављен штрајк у Републичком геодетском заводу за среду(стр.8)

Радник повређен на градилишту Београда на води није животно угрожен(стр.8)

После три месеца преговора - Горење и синдикати потписали уговор(стр.9)

"Лењ сам, одселићу се кад се оженим... Чекај, можда зато НЕМАМ ДЕВОЈКУ?!" Разлози зашто млади живе са родитељима су некад практични, а некад УРНЕБЕСНИ(стр.9)

За 10 година у породичном насиљу у Србији страдало 350 ЖЕНА(стр.11)

Синдикат против закона о агенцијском запошљавању јер ће радници на лизинг и даље бити недовољно заштићени(стр.13)

"Стуб срама" смањује број радника на црно

Назив фирми и послодаваца који запошљавају раднике на црно, од септембра ове године, истичу се јавно на сајту Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања. Такозвани "стуб срама", како су ову листу у Министарству назвали, требало би да помогне да се смањи број непријављених радника.

На црној листи тренутно их је 1.625. Списак послодаваца који запошљавају раднике на црно, сваке недеље проширује се за око 200 нових фирми.

"У другом кварталу смо имали око 607.000 запослених на црно. У првом кварталу 2018. та цифра је била 100.000 мања што значи да је само за тих пар месеци, у периоду кад почињу сезонски радови, да се тај број повећао за 100.000 запослених", објашњава председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубиша Орбовић.

Директор Инспектората за рад Стеван Ђуровић указује да се изменом закона о раду у децембру прошле године утицало на то да сваки послодавац, пре него што радник почне да ради, мора да буде пријављен на основно социјално осигурање.

"То је допринело да ове године имамо за 4.000 мање лица која су откривена да раде на црно иако је број надзора 42 посто већи ове године него за исти период прошле године", наводи Ђуровић.

На листи је највише оних који се баве угоститељством и грађевинам, затим козметичари, фризер и трговци. Неретко инспектори наиђу и на непријављене пекаре, таксисте, али и раднике у перионицама аутомобила и производњи текстила.

Ван прописаних оквира радиле су и газде које држе фирме за чишћење зграда, а у зони нелегалних послова је све чешће и поправка и преправка одеће.

"Едукација је неопходна, да људи који раде на црно сами знају која су њихова права, да се заштите, велики је проблем када људи дођу, када почну да раде на црно су углавном угрожени и они немају могућности ни моменат да брину да ли ће им бити плаћени доприноси, порези. Он гледа само како да преживи тај моменат", каже Орбовић.

Казне за оне који нелегално запошљавају у Србији, јесу од 800.000 динара до два милиона, док, на пример у Словенији, казне иду и до 26.000 евра, а добар је пример и Хрватске, која је проблем запошљавања на црно смањила уз помоћ кампања.

За краће радно време четвртина плате мање

Јелена Скандерија

Послодавци у Србији дочекали "на нож" иницијативу о увођењу шесточасовног пословног дана

ДА ли Србија може да иде у корак са Европом када је у питању дужина радног времена, питање је које постављају наши радници и газде. Неретко се говори о томе да би радни дан са осам требало скратити на шест часова, а заговорници те тезе сматрају да би се на тај начин повећала

ефикасност запослених. Са друге стране, њени противници истичу да то уједно мора да значи и смањење плата. Мање радних сати - тања коверта.

Иницијативу за измене Закона о раду, којима се радно време скраћује на шест сати, поднео је Скупштини Србије Покрет обнове Краљевине Србије. Како наводе, то чине по узору на неке европске краљевине. Према њиховом мишљењу, на тај начин би се повећала продуктивност, а и радници би били срећнији због чињенице да имају више времена за себе и своје породице.

Народни посланик и председник ПОКС Жика Гојковић објашњава да би се скраћењем радног времена смањило број одлазака на боловање, па самим тим и трошкови послодавца и државе, а ефикасност на послу и квалитет услуге би се повећали.

Према мишљењу Драгољуба Рајића из Мреже за пословну подршку, увођење шесточасовног радног времена је сулуда идеја. Он сматра да је то могуће само у државама у којима систем може да надомести губитке привреди и запосленима.

- Када би данас, на пример, привреда стала у Шведској и сви престали да раде, они би могли још 28 година да живе истим стандардом - тврди Рајић. - Они могу да скрате радно време јер су богати. У Србији би са таквом мером запослени и њихове породице гладовали.

Према мишљењу послодаваца, уколико би се смањило радно време на шест часова били би приморани да запосле додатне раднике, што би умањило зараде за 7.500 до 8.000 динара. За њих овакав предлог није реалан, не само у Србији, него ни у региону.

Радници имају другачији став. Тврде да ни сада нису сви једнаки и да не раде сви временски исто.

ОДБИЈЕН ПРЕДЛОГИНИЦИЈАТИВА за измене Закона о раду није ни стигла до Министарства рада, јер су посланици одбили да је уврсте у дневни ред. Само пет народних представника је гласало за то да се о овој иницијативи расправља. Жика Гојковић, председник ПОКС, каже да је то део програма ове партије и да они од предлога неће одустати.

- Државна администрација не ради више од четири сата дневно - сматра Марија Р., запослена у једном од београдских маркета. - Њихово радно време је најкраће на свету, али су зато плате велике и драстично поправљају просек примања за целу земљу. Остали, односно већина радника, могу да раде и 15 сати, али цаба.

Душко Вуковић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије, каже да њихово удружење подржава иницијативу са скраћење радног времена, али то никако не сме да значи и аутоматско смањење зарада.

- Све што иде ка хуманизацији, бољим условима рада, бољем животу, одвајању више времена за породицу, наш синдикат подржава - каже Вуковић. - У Србији су зараде толико ниске да оне не одговарају знању, компетенцији и залагању запослених. Постоје примери у скандинавским земљама и Европској унији у којима је скраћење на 37 или 38 сати недељно донело одличне резултате. Слажем се да су код њих стандард, БДП и економија на много вишем нивоу, али и ми имамо узлазне трендове у привреди, а радници од тога тренутно немају много користи.

ВЕЋИНИ ПРИМАЊА МАЛА

ВУКОВИЋ објашњава да се стално говори о некаквом повећању зарада, али је ту реч о дизању просека, што не значи и да већини радника стварно расте плата. Данас, објашњава наш саговорник, више од половине запослених прима мање од 37.000 динара, и то је веома лоше.

- Проблем је што имамо један слој веома богатих, а чак 90 одсто људи живи на ивици егзистенције - каже Вуковић.

НОВЕ МЕРЕ ПРИШТИНЕ:Харадинај Србима сад укида и плате?!

Д. Р. Ђ.

Санкције које планира премијер привремених институција удар на наш народ

ИЗА претњи премијера привремених институција у Приштини Рамуша Харадинаја, да против Београда може да предузме и теже мере од увођења такса од сто одсто на српске производе, могло би да се крије укидање платног промета на северу КиМ, забрана уласка возилима са српским таблицама и забрана министрима и функционерима да пређу административну линију ка територији Косова и Метохије.

Осим што би оваквим евентуалним одлукама додатно нарушила слободу кретања Србима, власт у Приштини би стопирањем платног промета озбиљно довела у питање егзистенцију оног дела грађана запослених у институцијама које су у систему Србије и који примају зараде преко српских банака које функционишу на Космету. То су лекари, професори, наставници, запослени у привременим органима... А пословање предузећа, од јавних па до самосталних трговинских радњи, парализовало би се!

Шта је то чиме Харадинај застрашује Београд и Србе, председник Александар Вучићу недељу није открио, али је навео да би то могле бити три ствари, као и да се "не зна која је гора за нас".

- Са великом дозом страха ишчекујем нове мере Приштине, јер видим да је то лудило постало безгранично и за то је једним делом одговорна међународна заједница. Он (Харадинај) посматра ствари краткорочно. За нас је важно да показујемо снажно и мирно одупирање таквим мерама, а видећемо шта ће даље да предузимају и доносићемо одлуке - рекао је Вучић. Коментаришући нове претње Харадинаја, Марко Ђурић, директор Канцеларије за КиМ, апеловао је на међународну заједницу да је последњи тренутак да уразуми Приштину, обраћајући се пре свега, САД, Великој Британији, Немачкој и Француској, али и УН, Русији и Кини.

- Сви треба да разумеју колико је тренутна ситуација на КиМ озбиљна и да лако може да прерасте у проблем неупоредиво ширих размера. Поновљене претње Харадинаја довеле су ситуацију до усијања и све што би се даље радило значило би гурање у провалију и Албанаца, и Срба, и читавог региона.

Подсетимо, Харадинај је упркос "опоменама" из Европске уније остао при томе да ће драконске таксе на српске производе бити укинуте тек када Србија призна независност Косова, или када буде срушена власт у Београду.

И "Третча" на удару

СИРЕНАМА ПОЗИВАЛИ НА РАЗУМ

ВОЗЕЋИ кроз центар северног дела Косовске Митровице уз сирене и српске заставе, поред станице косовске полиције и других институција привремених власти у Приштини, у недељу су свој протест због увођења такса од 100 одсто на робу из централне Србије исказали и таксисти.

- На овај начин, желимо да искажемо наш бојкот мирним путем и да апелујемо на међнародну заједницу и на све релевантне установе да утичу на Приштину да смањи царинске дажбине - изјавио је Немања Ђорђевић, из Удружења професионалних таксиста.

"НОВОСТИ" ПРВЕ ПИСАЛЕ О "ЦРНИМ ЛИСТАМА" ЗВАНИЧНИКА

Ministër	Ana Bërnabiq
Ditë	1963
Vendi i lindjes	Novi Sad
Partia e Punëve të Jashtme	
Ministër dhe ZvK.m.	Ivica Daçiq
Ditë	
Vendi i lindjes	Prizren
Punëve të Brendshme	
Ministër dhe ZvK.m.	Nebojša Stefanović
Ditë	20.11.1976

"НОВОСТИ" су недавно већ писале да су и пре увођења такса на српску робу, приштинске власти, 1. новембра, донеле одлуку да се највишим функционерима из Београда не дозволи пролаз преко административних прелаза како би дошли на КиМ.

Тада смо открили и да је списак непожељних особа достављен свим полицијским пунктовима на прелазима, а сада би, како сазнајемо, та листа могла и да се прошири. На "црном списку", како су "Новости" објавиле, налазе се и премијерка Ана Брнабић и министри Ивица Дачић, Небојша Стефановић, Расим Љајић, Зорана Михајловић и Александар Вулин. Затим, из Народне скупштине - председница Маја Гојковић и потпредседници Верољуб Арсић, Владимир Маринковић, Ђорђе Милићевић, Вјерица Радета и Гордана Чомић.

За Приштину је непожељно и 14 судија Уставног суда, на челу са председницом Весном Илић Прелић, четири судије Врховног касационог суда и његов председник Драгомир Милојевић, више државних секретара и помоћника министара.

ПОЛИТИКА ONLINE

Уместо немарних послодаваца држава повезала 89.746 година стажа

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

Издвојено 5,76 милијарди динара како би 31.213 радника остварило право на пензију

Од 2015. године, када је влада први пут почела да повезује стаж за раднике чији послодавци то нису чинили на време до данас, укупно је повезано стажа у 246 фирми у трајању од 89.746 година, седам месеци и 28 дана. Држава ја по том основу платила 5,76 милијарди динара, потврдили су у Министарству рада.

На питање да ли је пријава још у току, у ресорном министарству кажу да је закључком владе омогућено повезивање стажа до краја текуће године. С тим што процедуром није предвиђено да се подносе лични захтеви за повезивање стажа, већ је то обавеза послодавца да, у складу са закључком владе, достави потребне доказе за све раднике у фирми којој је држава дала зелено светло да се попуне рупе у стажу.

У случају да, према подацима ПИО фонда, стаж није повезан за све који су у међувремену предали захтев за пензију, Министарство привреде ће, како потврђују за „Политику”,

предложити влади да се и у 2019. години под истим условима повезује стаж бившим запосленима у фирмама, које су у процесу приватизације, предузећима за професионалну рехабилитацију инвалидних лица, као и онима над којима је покренут стечај.

Стаж се овим радницима уплаћује на најнижу основицу и по том основу је 31.213 радника решило проблем рупе у стажу и остварило право на пензију. Будући да су испуњавали услов по годинама живота, али су имали проблем са стажом осигурања због неплаћених доприноса за све периоде.

Држава је на овај начин, привремено преузела обавезе послодаваца како би омогућила запосленима да остваре право на пензију, али тиме послодавци нису трајно ослобођени обавезе, већ их Пореска управа и даље задужује и наплаћује потраживања по основу доприноса за те периоде, подсећају у Министарству рада.

Бившим запосленима, којима је повезан стаж, разлика до пуног износа доприноса регулише се у поступку коначног решавања статуса предузећа, а бивши послодавци, који су обвезници уплате доприноса, не ослобађају се доспелог доприноса, кажу у Министарству привреде.

Иако је неспорно да имају и по неколико година неуплаћених пензијских и инвалидских доприноса велики део, оних који су радили у предузећима у реструктурирању и онима која су отишла у стечај, није искористио шансу за повезивање радног стажа због тога што не жели да иде у превремену пензију која доноси трајно умањење.

С друге стране многим није одговарало да им се доприноси уплаћују на најнижу основицу јер би им то умањило просек за пензију, па су пресавили табак и тужили газду. За многе од њих ово је опет једини начин да оду у пензију, јер би им у супротном без тих година стажа за толико била умањена пензијска основица.

Синдикат Независност: ГСП-у недостаје између 200 и 300 возача

АУТОР: Бета

Синдикат "Независност" Градског саобраћајног предузећа Београд саопштио је да Србији тренутно недостаје преко 6.000 професионалних возача, као и да само у ГСП-у недостаје између 200 и 300 возача и још толико радника у одржавању возила.

Тај синдикат је захтевао да менаџмент предузећа и градске власти почну да решавају проблем београдског превоза регулисањем и утврђивањем реалног броја запослених, висине зарада, услова рада прилагођавањем реда вожње потребама грађана и "враћањем наплата карата у ГСП".

"Сва друга 'решења' и фаворизовање приватних превозника константним упумпавањем новца на њихове рачуне, где рецимо сваког дана из градске касе од 21,8 милиона динара (и то је новац који се приватним првозницима исплаћује само за пређену километражу, мимо новца који добијају по другим основама) још ће продубити кризу коју ће на жалост највише осетити наши суграђани", наводи се у саопштењу "Независности".

Према саопштењу, одлазак професионалних возача у иностранство у потрази за бољим условима рада може да изазове "озбиљну дестабилизацију" јавног и друмског превоза у држави.

"Одлазак квалификованих возача са искуством и празнина која остаје додатно ће се продубљивати у времену пред нама, јер не постоји никаква стратегија кроз образовни систем за школовање ђака за возаче кроз одговарајуће смерове саобраћајних школа", упозорио је тај синдикат.

Најављен штрајк у Републичком геодетском заводу за среду

Репрезентативни синдикати у Републичком геодетском заводу (РГЗ) саопштили су да ће у среду, 12. децембра ујутро, ступити у штрајк у свим организационим јединицама због, како су навели, угроженог материјалног положаја и дискриминације у односу на друге запослене у јавној управи.

У саопштењу које потписују Јединствена организација синдиката и Синдикат „Независност“ се наводи да ће у време штрајка доћи до застоја у спровођењу редовних активности катастарa, као и да је протест усмерен на „очување функционалности и ефикасности РГЗ-а и катастарa“.

„(Очување функционалности) у условима рестрикције и материјалног угрожавања запослених није могуће. У периоду од 2014. године и увођења мера штедње, примања запослених у РГЗ... Поред тога расписан је и конкурс та попуно 450 радних места, а да у буџету нису планирана средства за плате новозапослених. Законом о озакоњењу се више пута повећава обим посла због легализације милион ипо објеката, а новим прописима утврђују се све веће обавезе и послова из делатности РГЗ-а“, наводи се у саопштењу.

Синдикати додају и да Влада Србије и надлежна министарства „у потпуности игнорисали“ све иницијативе и предлоге за решавање проблема кроз системске законе и да се надају да ће институције у разумном року прихватити њихове захтеве.

Радник повређен на градилишту Београда на води није животно угрожен

Компанија Белграде Ватерфронт саопштила је данас да радник који је данас повређен на градилишту није животно угрожен.

„Према последњим доступним информацијама, радник је свестан и није животно угрожен. Испитивање узрока пада је у току, а увидом у документацију утврђено је да су током извођења радова испоштоване све законом прописане процедуре“, наводи се у саопштењу.

Како се даље наводи у саопштењу повређеном раднику је одмах указана сва потребна медицинска помоћ, а хитна помоћ и полиција су у најкраћем року стигле на лице места.

„Компанија Белграде Ватерфронт приликом избора подизвођача инсистира на примени највиших стандарда безбедности и заштите на раду, који укључује и план превентивних мера, као и поштовање свих законских одредби које регулишу ангажовање радника, због чега на свим својим пројектима ангажује компаније са највишим реномеом“, закључује се у саопштењу.

Према незваничним сазнањима Н1 радник је данас са висине од око шест метара пао на бетон, када је пукла даска на којој је стајао.

После три месеца преговора - Горење и синдикати потписали уговор

Горење Србија и репрезентативни синдикати у фабрици у Ваљеву потписали су после тромесечних преговора трогодишњи колективни уговор.

ИЗВОР: БЕТА, ТАНЈУГ

Њиме су, наводи се, радницима гарантована већа права и додатна сигурност, саопштила је та компанија.

"Ово је први колективни уговор закључен на нивоу компаније и представља споразум две стране, за разлику од Правилника о раду који једнострано доноси и мења сам послодавац", наводи се саопштењу Горења.

Колективним уговором су предвиђени додатни дани годишњег одмора за различите категорије запослених укључујући родитеље и самохране родитеље, јубиларна награда, плаћено одсуство током селидбе, склапања брака, порођаја супруге за нове очеве, као и покривање трошкова образовања запосленог унутар компаније и у образовним инстицијама, према потреби. Како је истакнуто, представници Горења и синдиката уверени су да ће потписивање колективног уговора допринети међусобном разумевању и унапређењу услова рада запослених и пословања компаније.

Горење у Србији тренутно запошљава око 3.000 радника, од чега више од половине запослених, њих 1.700, у фабрици расхладних уређаја у Ваљеву. У том граду у припреми је и изградња још једне фабрике која ће упослити 200 до 300 нових радника, како је недавно и најављено доласком већинског власника Горења, кинеске Хисенсе групе.

"Лењ сам, одселићу се кад се оженим... Чекај, можда зато НЕМАМ ДЕВОЈКУ?!" Разлози зашто млади живе са родитељима су некад практични, а некад УРНЕБЕСНИ

Велики проценат младих људи у Србији тешко се одлучује на осамостаљење, односно одлазак из родитељског дома. Како наводе, разлози су бројни, а пре свега тичу се новца.

Бројке показују да, да би неко могао да води самосталан живот у градовима попут Ниша, Лесковца или Врања, мора да има месечне приходе од најмање 50.000 динара, док је у Београду потребно још најмање десетак хиљада динара више.

Цена закупа пристојне гарсоњере или мањег стана у мањим градовима креће се око 15.000 динара, док се у главном граду пристојан стан тешко може наћи за мање од 200 евра. Комуналије су још између 10.000 и 15.000 динара, а потребан је и новац за живот, куповину хране, одеће и по који излазак. Бројка од 50.000-60.000 динара задовољава, дакле, само основне потребе, док би за путовања и шопинг, требало да се зарађује барем још толико. Младима је због свега тога много лакше да остају у родитељским домовима.

Док у Финској с родитељима живи само 20 одсто људи старих од 18 и 34 године, у Данској још и мање, 19 одсто, дотле у Србији дом у ком су одрасли није напустило чак 70 одсто младих, а у

Хрватској 73 одсто, показују подаци Еуростата. Према подацима са последњег пописа у Србији има 293.236 старијих од 30 година који никад нису били у браку и живе са родитељима. Од тог броја много је више мушкараца, чак 203.403, наспрам 89.833 жене. То је више од шест одсто становника, што нас сврстава у сам врх Европе.

Марјан Б. (35) из Новог Сада каже да живи са родитељима зато што мора, мала плата не нуди му самосталност.

- Радим у једној новосадској фабрици и нешто са стране преводим. Плата је око 30.000 динара. Можда ја нисам изабрао добар посао или не умем да се снађем, али ако изнајмим стан и платим режије неће ми остати ништа. Живео сам неколико пута самостално са девојком када смо били у вези, али тренутно сам сам и вратио сам се кући. Имам своју собу и мир, родитеље волим, као и они мене, и не видим ту никакав проблем - прича Марко Б.

С друге стране, тачно десет година млађи Ненад Којић од 19 године живи самостално. Дошао је у Нови Сад из Ваљева на студије, убрзо се запослио и данас ради за једну америчку ИТ компанију.

- Још на студијама сам добио стипендију и убрзо кренуо да радим за првог послодавца. Чим сам успео да прегурам месец сам, а то је било пре једно четири године, више нисам тражио новац од родитеља. Живим сам и у томе уживам. Имао сам среће што сам нашао добар посао. Имам довољно новца, једини је проблем пеглање, друго све иде лагано - каже наш саговорник.

И традиција разлог за заједнички живот

Наравно, има и оних који кажу да постоје и традиционални разлози за неодлазак од куће. Душан Васковић (34) из Меровине код Ниша живи у родитељском дому и нада се да ће у њему одрастати и његова деца.

- Нисам се одселио. Живим у подичној кући, традиција је да остајемо у породичном дому, што се мени лично допада. Брат и ја смо четврта генерација у кући, а планирамо да ту живе и наша деца. Једини разлог због кога би се осамосталио и одселио је можда тај што је у питању мало место у коме може бити дасадно младима. С друге стране, породична кућа даје бројне предности, трошкови су мањи, деле се на већи број чланова, свако од нас има свој део приватности. У разговору са пријатељима који живе сами, закључујем да раде само за рачуне, и још нешто мало, и да их родитељи помажу. Да би неко живео пристојно, потребно је имати око 500 евра прихода сваког месеца. Код нас на јуту, сви знамо колико је то нереално, објашњава Васковић.

"Лењ сам и одговара ми да смо заједно"

Стипан Милодановић (44) из Суботице живи са родитељима, а под њиховим кровом није био једино док је студирао. Стипан је апсолвент филозофије и бави се активно креативним видеом. На питање зашто живи са родитељима уз осмех прича да нема проблем да исприча „своју муку“.

- Свака медаља има и добру и лошу страну. Са једне стране живот са родитељима ми обезбеђује комфор и комодију, али са друге стране то заиста није добро. Ситуација сама по себи није добра. Али не треба због тога осуђивати људе. Финансијски сам потпуно независан. По потреби помажем, али највећи разлог мог останка уз родитеље је што ми одговара комфор који имам. Многи ће рећи да је лењост у питању и то је тачно. Признајем, мрзи ме да обављам кућне послове сам за себе, лакше ми је овако. Сада сам већ навикао на ову ситуацију, али наравно да бих могао све да радим и за себе и другу особу – каже Милодановић.

Није се женио и сматра да није исто живети са родитељима када си у браку или ако си сам.

- Превише је у модерном животу препрека и изазова за разлику од некада, у време традиционалних бракова. Данас потрошачко друштво поставља такве захтеве које не можемо испунити, тежимо неком савршенству, нечему бољем, и стално нисмо задовољни и неко није са нама задовољан. Немам тренутно уопште проблема, треба само да се одселим и оженим, али ја не желим да се одселим и будем сам. Вероватно грешим – искрен је Милодановић.

Међутим, током разговора за „Блиц“ Стипан Милодановић је почео да мења своје мишљење. - Заправо, требали би да се одселим из родитељске куће. Јер када бих имао сву слободу простора коју носи такав живот лакше бих остварио везу са неком девојком, односно женом. Можда ми заиста то јесте једина препрека, нисам о томе до сада тако мислио. Али ако је тако могу и да се одселим. Захваљујем се „Блицу“ што ме је инспирисао да другачије мислим о томе – рекао нам је Стипан Милодановић.

Плата далеко од довољне за изнајмљивање стана

Марко Андрејевић има 29 година и живи у заједници са родитељима, супругом и ћеркицом. Разлог зашто је са супругом и дететом остао у породичној кући је на првом месту економске природе, али није и једини.

- Супруга не ради, имамо дете а моја плата је далеко од довољне да бисмо изнајмили стан или размишљали о зидању сопствене куће. Драгоцена је помоћ коју добијамо од родитеља, не мислим у финансијском, већ у сваком другом смислу. Делимо послове, договарамо се око свега, баба и деда чувају унуку ако ми имамо обавеза, пословних или приватних јер нема слободних места у вртићу. Трудимо се да заједно радимо и неке сезонске послове што нам много значи за буџет. Тако да живот са родитељима у овим годинама има и своје добре стране. Сигурно је да бисмо се одвојили и живели самостално, али економске прилике нам то не дозвољавају - каже Андрејевић.

Психотерапеут: Децу превише везујемо за себе

Александар Шибул психотерапеут и породични терапеут каже да су два фактора у овој причи кључна, новац јесте један од њих, али није важнији од провог.

- Пре свега, ту је наша традиција да децу превише везујемо за себе. Ту прелазимо границу, пуштамо их тек онда када нађу посао и потпуно се среде. Северњаци су ту хладнији и практичнији, гурају децу да се што раније осамностаје. Претерано везивање на првом месту, па тек онда недостатак новца - рекао је Шибул.

Како додаје, у свом раду сведочио је много пута како породице имају пара, чак и више станова, али деца још живе са родитељима.

За 10 година у породичном насиљу у Србији страдало 350 ЖЕНА

Мирослава Бркић

Тридесет жена убијено је ове године у породичном насиљу, а у протеклих десет година од насиља је страдало више од 350 жена у Србији. Ови забрињавајући подаци речени су очи Међународног дана насиља над женама.

Поводом светске кампање „16 дана активизма против родно заснованог насиља“, која траје од 25. новембра, посетили смо једну Сигурну кућу. Само неке од најхрабријих жена и мајки које су одлучиле да се истргну из канци насилника испричале су своју причу. Њихове приче су болне, али све жене су сложне у једном - немојте чекати, пријавите насилника.

Болни су и подаци који показују да је свака трећа жена у Србији претучена или је доживела неки од основних облика насиља. Такође, скоро 95 одсто убијених жена није се обратило за помоћ институцијама.

„ДА СИГУРНЕ КУЋЕ БУДУ ПРАЗНЕ КУЋЕ“

Поводом кампање „16 дана активизма против родно заснованог насиља“ Сигурну кућу у Панчеву у петак је посетио министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић. Том приликом министар је истакао да је насиље над женама и децом проблем целе заједнице, и апеловао да се сви надлежни органи, појединци и друштво укључе у његово решавање.

- Сваки пут кад дођемо овде у посету, размишљамо шта још можемо да урадимо и као држава и као Министарство да помогнемо жртвама. Треба сви заједно да радимо на томе да се овај

проблем искорени и да уопште не постоји. Уз помоћ свих људи који овде раде и других институција верујем да ћемо као држава моћи да се изборимо са тим и да пружимо шансу овим женама да започну један нов живот без насиља, да деца нормално одрастају и да изградимо друштво у коме ће Сигурне куће бити празне - рекао је Ђорђевић.

Према његовим речима, Министарство интензивно ради на Закону о социјалном предузетништву, који ће бити у индиректној вези са истакнутим проблемом.

- Женама које су овде првенствено је најтеже да се економски осамостале. Покушаћемо да више радимо на сарадњи центара за социјални рад и Националне службе за запошљавање, како бисмо имали потребну спону у сарадњи и омогућили да те жене добију лакше запослење - рекао је Ђорђевић.

РЕЗУЛТАТИ закона

Државни секретар Стана Божовић, задужена за антидискриминациону политику и унапређење родне равноправности, указала је да се Министарство и Влада Републике Србије снажно боре против насиља.

- Жртву је прво потребно заштитити и збринуту у сигурној средини, пружити све елементе заштите њој и њеној деци, а одмах затим оснажити је, наћи јој посао преко институција уколико је незапослена, или обезбедити доквалификацију, с обзиром на то да су жртве углавном жене са ниским образовним профилима и без посла - рекла је Божовићева.

Она додаје да оно је добро што Закон о спречавању насиља у породици из 2017. године, који има нову димензију и нове механизме када је у питању борба против насиља, даје већ прве резултате.

- Више од 30 одсто ствари је више и боље урађено и ово није питање рада једне институције. У ову борбу укључено је и Министарство унутрашњих послова, тужилаштво, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и наравно велика улога центара за социјални рад - истакла је она.

ИЗРЕЧЕНО 23.118 ХИТНИХ МЕРА

Две недеље раније, уочи Међународног дана борбе против насиља над женама, министар унутрашњих послова Небојша Стефановић навео је да је због насиља у породици ове године укупно изречено 23.118 хитних мера, од чега је око 7.000 привременог удаљења починиоца из стана. Додао је да је Закон о спречавању насиља у породици омогућио да се у кратком року реагује и помогне жртвама.

- Први који приђу у помоћ жртвама јесу припадници полиције. Захваљујући закону обучили смо преко 900 полицајаца, а још 450 њих је у процесу обуке - рекао је Стефановић.

Он је истакао да Србија предузима мере да унапреди стање у овој области, а циљ је, како истиче, постизање нулте толеранције према насиљу над женама.

- Постали смо у последњих неколико година више свесни чињенице колико је опасна ова врста насиља и да не постоји 'чаробан штапић' да спречимо звери да насрну на своје супруге, девојке, мајке, сестре - навео је Стефановић.

Стефановић је истовремено најавио да ће предложити поштравање казни за сва кривична дела са елементима насиља.

Повереница за заштиту равноправности Бранкица Јанковић рекла је да би се допринело смањењу насиља над женама, "неопходно је да се сви надлежни, интелектуалци и стручна јавност из различитих друштвених области, али и политичари и појединци из јавног живота, активно залажу за промену друштвене климе и патријархалних образаца у којима је жена у потчињеном положају и у којима се насиље често релативизује".

Председница Скупштине Маја Гојковић изјавила је да је Србија у протеклом периоду остварила напредак у погледу унапређења законског оквира у области борбе против насиља у породици и много више пажње и подршке се придаје жртви, али и даље забрињавају подаци о броју жена жртава насиља, као и смртни исходи.

Синдикат против закона о агенцијском запошљавању јер ће радници на лизинг и даље бити недовољно заштићени

Ниједан синдикални амандман на текст Закона о агенцијском запошљавању није прихваћен, па ће тако однос између запослених и посредника, како они тврде, и даље остати у великој мери недефинисан.

У Савезу самосталних синдиакта тврде да се то дешава зато што они који званично нису социјални партнери, попут Савета страних инвеститора и Америчке привредне коморе, имају велики утицај на наше законодавство.

Нови закон, пишу "Новости", требало би да реши статус око 100.000 радника који до посла долазе искључиво уз посредовање готово 80 агенција. На тај начин би се решио и вишегодишњи правни вакуум условљен непостојањем прописа којим се регулише рад на лизинг. Радна група недавно је завршила рад на Закону о агенцијском запошљавању и очекује се да он буде усвојен до краја године.

"Наш предлог да мора да постоји финансијска гаранција за сваку агенцију која жели да се бави овим послом је одбијена. Тако да ће и даље агенције моћи да оснива ко год хоће, па ако послодавац не исплати раднику зараду, ни агенција неће имати гарантована средства", наводе у синдикату.

Они наглашавају да није прихваћено ни да само 10 одсто запослених у фирми може да ангажује агенција, а да за остале мора да се тражи одобрење Министарства рада.

Ни представници Групације агенција за запошљавање ПКС нису задовољни предложеним решењима нацрта закона. Чланица групе испред ПКС Мирјана Лукић истиче да су највише незадовољни квотама које су постављене као ограничење за запошљавање и да би било дубоко да се укину.

"Наш предлог је да у закону јасно стоји да дефинисањем споразума између послодавца корисника и агенције као два привредна субјекта могу да се дефинишу безбедност на раду, професионална обољења, повреда на раду, штета, исплата зарада ако послодавац корисник не достави одређене информације агенцији. На тај начин агенција ће моћи да има далеко флексибилнији однос са послодавцима корисницима и у односу на запослене", наводи за "Новости" Лукић.

Јавна расправа је недавно завршена, али ће Групација покушати да издејствује да се њихови предлози уврсте и евентуално одржи још један састанак радне групе.

"Новости" наводе да нацрт закона предвиђа да радник преко једне или више агенција за запошљавање може да ради код истог послодавца до 24 месеца, а у случају да остане на раду и након истека две године, може да добије уговор о раду на неодређено време, али само у случају ако покрене поступак пред судом против послодавца. Предвиђено је да радници ангажовани на овај начин имају уговор о раду на одређено или неодређено време, али не и друге уговоре о радном ангажовању.

Аутор: Новости